

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
στον **ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΣΣΑΛΗ**

■ Μείζον θέμα για την ασθινοσα αγορά αποτελεί η εξόφληση των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών προς τα Ταμεία, αλλά και των χρεών προς την Εφορία, που έχουν φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Τι προτείνετε;

■ Εδώ και 4 χρόνια βιώνουμε τη μεγαλύτερη ύφεση στην οικονομία των τελευταίων 50 ετών. Μιλάμε για τραγική κατάσταση, με την ανεργία στο 26,4% επίσημα, με μείωση της κατανάλωσης που ξεπερνά το 60%, με τους πιο σκληρούς φόρους εις βάρος τόσο των εργαζομένων όσο και των μικρομεσαίων, θα έλεγα χωρίς υπερβολή, από την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αφανίζονται καθημερινά, τα τελευταία δε 3 χρόνια η μείωση των εγγεγραμμένων επιχειρήσεων στο ΕΕΑ έχει φτάσει τις 40.000 και πανελλαδικά, μόνο το 2012, ξεπέρασαν τις 120.000. Αυτό σημαίνει ότι τα λουκέτα στις επιχειρήσεις είναι σταθερά αυξητική τάση, αντιστρόφως ανάλογη από τις ενόψεις, όπως προκύπτει ανάγλυφα από τα στοιχεία του Μητρώου Επιχειρήσεων του ΕΕΑ.

Όταν λοιπόν λέει η κυβέρνηση —ή η τρόικα— ότι για εξόφληση των χρεών των επιχειρήσεων είτε στα ασφα-

λιστικά ταμεία είτε στην Εφορία θα πάμε σε 36 ή 48 δόσεις, αυτό σημαίνει ότι ουσιαστικά θέλει να κλείσει και τις εναπομείνουσες επιχειρήσεις. Και όταν επικαλούνται τη «διεθνή πρακτική», δεν πρέπει να ξεχνούν τις απολύτως ειδικές συνθήκες στις οποίες προσπαθεί να σταθεί όρθια η ελληνική επιχείρηση.

Η πρόταση του ΕΕΑ είναι, πρώτον, οι δόσεις να φθάνουν τις 120, για να καταστεί πραγματικά δυνατή η εξόφληση των χρεών και, δεύτερον, να είναι διαφορετικές ανάλογα με τα επαγγέλματα. Στα εσοκικά (π.χ. τουριστικά) να είναι υψηλότερες οι δόσεις την περίοδο μεγαλύτερης αγοραστικής κίνησης, και αυθεντικά υψηλότερου τζίρου, και μικρότερες κατά την υπόλοιπη διάρκεια του έτους και οι δόσεις να έχουν προοδευτική αύξηση, μικρότερες τώρα στην αρχή για όλους και μεγαλύτερες σε ένα με δύο χρόνια που θα έχει ανακάμψει η οικονομία.

■ Στη λειτουργία της αγοράς, ο όρος «εσωτερικό χρέος των επιχειρήσεων», δηλαδή οι ακάλυπτες επιταγές, έχει βαρύνουσα σημασία και αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στις συναλλαγές. Πόσο έχει επιδεινώσει η κρίση το πρόβλημα;

■ Το 1,5 δισ. ευρώ σε ακάλυπτες

▶ **ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΟΣΙΟΥ**
γενικός γραμματέας του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθήνας

Θα γίνουμε υπάλληλοι των πολυεθνικών

ΕΚΕΙ ΜΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΡΟΪΚΑ. ΟΙ ΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΝ ΤΙΣ 120

ΒΟΛΕΣ κατά των τραπεζικών ιδρυμάτων, τα οποία δανειοδοτούν σήμερα τις επιχειρήσεις με τα υψηλότερα επιτόκια στην Ευρώπη, εξαπολύει ο γενικός γραμματέας του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθήνας Γιάννης Χατζηθεοδосίου, με αφορμή την απονικτική κατάσταση —με τα δεκάδες χιλιάδες λουκέτα επιπδευματιών και μικροεπιχειρηματιών— που επικρατεί στην αγορά.

Ο κ. Χατζηθεοδосίου ζητεί να αυξηθούν μέχρι τις 120 οι δόσεις για την εξόφληση ασφαλιστικών

εισφορών στα Ταμεία και ληξιπρόθεσμων οφειλών στις Εφορίες, γιατί διαφορετικά, όπως υποστηρίζει, θα οδηγηθούμε σύντομα σε αφανισμό των μικρομεσαίων.

Μιλώντας στην «Κ.Ε.» κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και για τις ακάλυπτες επιταγές, οι οποίες έφτασαν πλέον το 1,5 δισ., ενώ καλεί το υπουργείο Ανάπτυξης να εντάξει σε προγράμματα ΕΣΠΑ και το λιανεμπόριο, διαφορετικά, όπως λέει, θα κινδυνεύσει στην Ελλάδα μόνο πολυεθνικές.

Εδώ και 4 χρόνια βιώνουμε τη μεγαλύτερη ύφεση στην οικονομία των τελευταίων 50 ετών. Τα τελευταία τρία χρόνια στην Αθήνα έκλεισαν 40.000 επιχειρήσεις και πανελλαδικά, μόνο το 2012, ξεπέρασαν τις 120.000

επιταγές αποτελεί μια μορφή του χρέους αυτού. Αυτό που έχει αλλάξει, λόγω της ύφεσης, είναι ότι όλες οι επιχειρήσεις ζητάνε γρήγορη ρευστοποίηση, ενώ το ίδιο απαιτούν και οι εταιρείες από τις οποίες εισάγουμε προϊόντα στη χώρα. Και έτσι έχουμε φθάσει σε ακόμη ένα «ελληνικό παράδοξο»: όταν υπήρχε ρευστότητα στην αγορά, υπήρχαν μεγαλύτεροι διακανονισμοί, ενώ τώρα οι διακανονισμοί έχουν φτάσει στο μικρότερο δυνατό σημείο των τελευταίων 30 ετών.

■ Το τραπεζικό σύστημα διατηρεί ακόμη κλειστές τις κάνουλες

χρηματοδότησης. Η ανακεφαλοποίηση θα λύσει το πρόβλημα; Θα δούμε εξαπίες της ελλειπούς χρηματοδότησης κι άλλες επιχειρήσεις και επαγγελματίες να καταρρέουν εντός του έτους;

■ Οι τράπεζες πάντα στη χώρα μας αποτελούσαν το μεγαλύτερο νόμιμο τοκογλόφο των επιχειρήσεων. Είχαμε κι έχουμε τα υψηλότερα επιτόκια στην Ευρώπη. Ας μην ξεχνάμε ότι ένα μεγάλο μέρος της οικονομικής φούσκας στη χώρα μας δημιουργήθηκε από τα παράλογα καταναλωτικά δάνεια και τις πιστωτικές κάρτες, που αφειδώς μοιραζαν

για να κερδίσουν περισσότερα χρήματα. Σίγουρα, η ανακεφαλοποίηση φαίνεται ως μόνον εξ ουρανού, αλλά μένει να αποδειχθεί στην πράξη ότι έπειτα από αυτή οι τράπεζες θα χρηματοδοτήσουν με ευνοϊκούς όρους το εμπόριο και τις επιχειρήσεις. Διαφορετικά θα επαληθευθούν οι φόβοι που πολλοί Έλληνες επιχειρηματίες εκφράζουν, για ένα σχέδιο διάλυσης όλων της μικρομεσαίας τάξης, δηλαδή ξεπούλημα της χώρας σε πολυεθνικές επιχειρήσεις και μάλιστα σε εξευτελιστικές τιμές. Είμαστε μάρτυρες ήδη της πραγματικότητας ενός ρητού: «Αν δεν μπορείς

να υποδουλώσεις ένα λαό με το σπαθί, τότε τον υποδουλώσεις με το χρέος», και αφορά κυρίως την κυρία Μέρκελ, που η πολιτική της αυτό δείχνει τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη.

■ Παρατηρούμε ότι το λιανεμπόριο έχει μείνει εκτός προγραμμάτων ΕΣΠΑ. Αυτό θα φανεί ακόμη περισσότερο επαγγελματίες;

■ Όχι μόνο το λιανεμπόριο, αλλά και πολλές υπηρεσίες έχουν μείνει εκτός προγραμμάτων ΕΣΠΑ. Αν φανταστεί κανείς ότι ειδικά στο λιανεμπόριο έχουμε τη μεγαλύτερη μείωση τζίρου, τότε η ερώτησή σας έχει απαντηθεί αυτονόητα. Είναι αυτές οι επιχειρήσεις που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη εκσυγχρονισμού, χρειάζονται αναβάθμισή σε τεχνολογικό επίπεδο, πρέπει να αναζητήσουν μέσω καλά οργανωμένων δικτύων κοινές αγορές για να μειώσουν το κόστος, ορισμένες είναι απαραίτητο να προχωρήσουν σε συνενώσεις, όμως όλα αυτά χωρίς χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά προγράμματα είναι αδύνατα να γίνουν. Ο υπουργός Ανάπτυξης θα πρέπει να σκεφτεί καλύτερα την ευθύνη που αναλαμβάνει απέναντι σε αυτούς τους κλάδους.

■ Όλοι μιλούν για επενδύσεις που θα 'ρθουν, αλλά ακόμη σχεδόν μηδέν. Ποιοι κλάδοι έχουν προοπτική στη χώρα μας ώστε εκεί να δοθεί το κύριο βάρος;

■ Οι σημαντικότεροι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας ήταν και παραμένουν η τουριστική βιομηχανία, η μεταποίηση, τα γεωργικά προϊόντα, σε κάποιους τομείς οι υπηρεσίες, η ναυτιλία, ενώ έχουμε σαφή δείγματα από νέες επιχειρήσεις, ότι και στη νέα τεχνολογία εφαρμογές που εισάγουν ελληνικές startups βρίσκουν θετική ανταπόκριση σε εκθέσεις του εξωτερικού. Η ανάπτυξη πάντων των περισσότερων κλάδων γίνεται σχεδόν πάντα με στόχο το εύλογο κέρδος και αυτό απέτρεψε την κατά τα διεθνή πρότυπα βελτιστοποίηση των προϊόντων και των υπηρεσιών, ενώ πολλές δεν εκμεταλλευθήκαμε ούτε καν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας.

Τώρα η οικονομική κρίση πρέπει να οδηγήσει στην ευθυκρίσια και στη συνέχεια αυτό θα φέρει ξένες και εγχώριες επενδύσεις, καλύτερες υποδομές, υψηλότερου επιπέδου υπηρεσίες, μεγαλύτερες μονάδες παραγωγής. Δυστυχώς ή ευτυχώς, οι ευκαιριακές πωλήσεις τελειώσαν. Το παράδειγμα του λαδιού είναι το πιο τρανταχτό. Ακόμη και σήμερα οι μεγαλύτερες ποσότητες πωλούνται χωρίς την απαραίτητη πιστοποίηση και τυποποίηση, με αποτέλεσμα να χάνονται τεράστια ποσά και από τους παραγωγούς αλλά και από την ελληνική οικονομία.

Ο Γιάννης Χατζηθεοδосίου